

përrjashta dhe me një herë i rekomandova miqtë e huaj. Atëhere na shpuri në një odë në katin e parë, dhe na bënë një zjar fort të math. Në kllanikun e bukur kishin vënë dru pe pishe, te cilët bënë një flagë të madhe. Oda ka qënë e thjeshtë po e pastër, dhe ish shtruar me një muraf. Ndenjmë në frona dhe jo përdhë si pas zakonit të moçnë. Mi mur ishin varur ca pushkë të trimave dhe një fotografi e madhe.

Rimë pakëzë edhe na vinë dy fëmijë të vegjël të Kapedanit. të cilët na zenë për dore. Një çupke fytyrë-bardhë dhe me floke ari i thoshin Bardhë. Qe e veshur me fus'ankë të bardhë, me xhamadankë pe kadyfeje e me opinga pe lëkure dhe ish e shkafët dhe e shpejtë si një dhi e vogël e malit.

Një trim na solli kafetë, dhe atë ças hyri një plakë, të cilën Kapedani na e rekomandoj për nënën e tij. Erdhi e na zuri për dore, Amerikanët dyke i pyetur me një zë t'ëmbël: "A jini, si jini? a jini loth? a kini mujt?" Qe veshur mirë dhe në fytyrën e saj pikiuroheshe zemëra e mirë. Kish të parit e një zonjë të madhe bujare ndonëse e riur në Malësi. E la dhodhën me zemër në dorë dhe pastaj hyri një tjetër zonjë e madhe nga trupi. Kjo ish gruaja e Kapedanit.

Ndenjmë sa ndenjmë në këtë odë edhe